

BEN NEYİM?

-benim sürülmemiş bahçeme

Senin yanında ben pelerinini unutan bir şövalyeyim
Anasına küs sincap
Kuyruğu dökülen bir at
Nasıl kırgınsa boynuna
Öyle

Senin yanında ben evdeyim
Allah'la kimse yok aramda
Namazları ve ayinleri hoş görüyorum böylece
Vakit öğlen ya da ikindide bir tabure
Evimin tülleri içini gösteriyor güneşin

Senin yanında ben sonu gelmiş
Gübre değilim
Onunla beslenen yavru bir nane.
Aslında bu,
O attan kalma coşkulu gübre
Küs sincabın üstünde debelendiği

Senin yanında benim kanım inceliyor
Çocukluğuma dönüyorum elledikçe
Unutkanım, aklımda çürükler
Ele veriyor beni
Şair diye anılıyorum gittikçe